

elektronická

KAPITÁNSKÁ POŠTA

metodický a informační zpravodaj HKVS

číslo 21 - leden 2012

Aktuálně:
Registrace na Navigamus

Ve víru kalendářů

Kapitáni a kapitánky!

Tak nám začal rok 2012. Mayský kalendář, Sybilino proroctví, Nostradamovy výpočty, horoskopy perské, čínské i současné, vědci, politici a ekonomové o něm shodně předpokládají, že bude hrozný a možná i poslední.

Máme se opravdu na co těšit:

Řetěz sopek se probudí k životu a pohně litosférickými deskami, mohutné globální oteplení zvětší tání arktických ledovců, ochlazení Golského proudu a malou dobu ledovou.

Z vesmíru něco přiletí, a buď nás to rozbije, vychýlí nebo osídlí nějakým organismem, vůči němuž budeme bezbranní.

Geopolitickou rovnováhu naruší aktivita Číňanů, jejich příbuzných a sousedů, stěhování národů za lepším je už dávno v plném proudu, islámská kultura začíná znovu ovládat Evropu.

Eurozóna se snaží o ekonomické přežití, Řecko, Portugalsko a Itálie klečí na hospodářském dně, Německo a Francie rozvažují, jak a za jakých podmínek jim pomoci.

My sami se moc radovat z toho, že státní rozpočet bude mít deficit o 35 mld. Kč nižší než loni, moc radovat nemusíme. I tak je to 105 mld. Kč. Deficit trochu snížíme vyšším DPH, poplatky ve zdravotnictví, zvýšením ceny energií, jízdného, časopisů, nepostavíme silnice, které chceme, atd., atp., aj. A budou krajské a senátní volby. A státní dotace budou nižší a to i těm hodným skautům!

A do toho ještě ten Navigamus!

To nestačí, že na něm připomínáme jednu z největších námořních katastrof (pravda, trochu zapříčiněnou i obchodní řevnivostí, velkorysým „to je dob-

rý“, zmatkovaním a už tehdy korupcí). To ještě chceme, aby se přitom skauti, skautky, žabičky a vlčata radovali! Do konce chceme, aby se radovali i ti, kteří zde budou aktivně něco zajišťovat nebo přivedou své houfce. A nebudeme je za to platit.

Ten rok 2012 možná bude opravdu katastrofický.

Možná se budeme muset vrátit ke svým skautským kořenům, k nimž se ve stém roce své existence hlásíme.

Třeba budeme muset umět existovat i za ekonomické krize, bez státních, dokonce jakýchkoliv dotací. Třeba budeme muset mít zase jen dva placené zaměstnance. Třeba si účastníci táborů budou muset tábory zase stavět úplně sami či se vydáme na řeky na lodích, o které se budeme úzkostně starat, protože jejich pořízení nebzlo lehké. Třeba budeme umět dělat puťáky bez doprovodného vozidla a na ty tábory budeme celý rok šetřit, a to i vedoucí. Třeba se z vedoucích stanou opět vůdci, kteří si budou vědět rady v každé situaci, ať už to bude kolaps informační, logistický nebo ekonomický. Třeba slovo skaut bude zase znamenat toho, koho napodobit se vyplácí.

Kdo se bojí katastrofy roku 2012, ať si představí svůj život bez elektriny, jejíž výpadek je pravděpodobnější než průchod Země černou dírou. A pak připraví sebe i své na řešení.

Mayové konec svého složitého letopočtu pouze nepředvídali, oni dali i návod k jeho překonání. Vybírám z něj:

- Předpovídané změny nastanou a jen postoje a činy lidí rozhodnou, jak kruté nebo mírné pro ně nakonec budou.
- Lidé si musí ujasnit, čím jsou na Zemi.
- Musí si zvolit za vůdce lidi, kteří respekt vůči Zemi nejen pochopí, ale i prosadí. Meditace a duchovní techniky jsou dobré, ale dobré jsou také činy.
- Před řešením pomocí hlavy je třeba naslouchat i hlasu svého srdce.
- Je třeba věnovat pozornost tomu, co přijímá naše tělo. Hodně jídla naruší duchovní i tělesnou cestu.

A protože jsem přesvědčen, že ve skautské výchově je obsaženo i tohle, těším se na 21. prosinec 2012, kdy si společně zavoláme Ahoj!

Ahoj! Vezír =V=

Na činnost Sítě vodních skautů poskytl od minulé uzávěrky eKP dobrovolný desetikorunový příspěvek za každého registrovaného člena následující oddíly a přístavy:

311.04 Vavéha - České Budějovice	2250 Kč (i za rok 2010)
512.01 4.OVS Jablonec nad Nisou	270 Kč
625.06 11.OVS Fénix Hodonín	60 Kč

Zvláštní příspěvky na činnost KVS zasílejte na účet KVS 2300183549/2010 FIO banka a.s. pod variabilním symbolem (pro rok 2012) 92xxxxy, kde xxxxy je číselný kód označující číslo okresu a přístavu (střediska).

Aktuálně: 2
HKVS na TORTUZE

Aktuálně: 6
NAVIGAMUS registrace a termíny

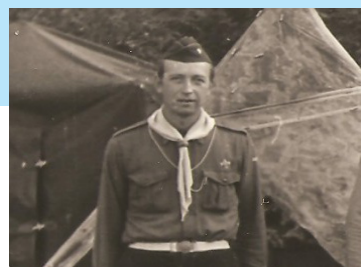
Mokré dějiny 5

Divoká voda: 11
Po Rakousku

Z historie : 15
Říká Ali

Hlavní kapitanát na TORTUZE

V prosinci se HKVS tradičně setkává v plném počtu v Nymburce na Tortuze. Předvánočního večera se účastní volení členové KVS, krajští kapitáni a také nositelé Řádu Stříbrného bobra, kteří zasedali odpoledne ještě samostatně, aby probrali nové návrhy na udělení vyznamenání.

Na společném programu byla nejprve prezentace práce KVS v roce 2011, které se ujal Vežír. Prezentace je k dispozici na webu HKVS. Poté následovala výborná večeře, děkujeme kuchyni. Po ní nás Hvězdář seznámil se současným stavem žebříčku oddílů VS v závodech. Podařilo se mu shromáždit výsledky z několika závodů, ale ukázalo se, že je téměř nemožné identifikovat jednotlivé oddíly, stěží se to podařilo u přístavů a měst. Náročný je i systém následného vyhodnocení. Přesto je zájem na tom, aby žebříček pokračoval. Nadále tedy bude třeba, aby pořadatelé závodů zajistili, že se do nich hlásí jednoznačně identifikovatelné oddíly.

Dále jsme schválili pořádání SKARE 2013 na Hlučínské šterkovně. Schvalování místa jarního srazu kapitánů bylo odloženo kvůli nedostatku informací.

Diskutovali jsme i finanční otázky. Pytlík (jihomoravský) nadnesl problém vodáckých oddílů ve

střediscích, které u nich mívají problémy se sháněním finančních prostředků. V ostatních krajích se problémy neobjevují. Všem by ale pomohly centralizované informace o ostupných grantech a dotacích, které budou soustředěny v hospodářské sekci na webu HKVS. Pytlík je také schopen pomáhat s vyjednáváním slev ve firmách, krajští kapitáni ale musí dodat konkrétní nápady, o co by měli zájem.

Poměrně dlouhou dobu zabrala diskuze o budoucnosti vodáckých periodik. Pro Kapitánskou poštu dodali někteří krajští kapitáni návrhy na možné redaktory nebo přislíbili články o dění u v kraji. Problém grafika a šéfredaktora ale zůstal nevyřešen. Pro Mod/kré stránky Pumpě stačily jména lidí, kteří pracují s vlčaty a žabičkami. Oslovení už zajistila sama. Následovaly

zprávy krajských kapitánů o dění u nich v kraji v roce 2011. Podrobnosti se dočtete ve výroční zprávě. Znovu byli do své funkce krajského kapitána jmenováni Vulkán ve Zlínském kraji a Pavel v Plzeňském kraji.

V závěru Pavlík přítomné informoval o výstupech ze setkání vzdělavatelů vodních skautů (SVVS). Hlasovali jsme o návrhu na udělení Medaile Bronzového bobra. Diskutovali jsme o náplni činnosti krajských kapitánů v souvislosti s projektem Hodnocení kvality. Dostalo se i na již téměř kompletní informace o financování projektu Severka. V příštím roce by se měl zprovoznit existující model a snad dojde i na objednávky na výrobu. Posledním bodem bylo vymýšlení tématu Navigamu 2015, které by mělo být zveřejněno na blížícím se Navigamu. Máte-li nápad, neváhejte se o něj podělit.

Více se dočtete v zápise, který visí na webu HKVS v sekci Z kapitánského můstku – Zápisy.

Ve zkratce:

- prezentace práce KVS
- prezentace dění v krajích
- žebříček oddílů VS v závodech
- schváleno pořádání SKARE 2013 na Hlučínské šterkovně
- seznamte se s novou hospodářskou sekci na webu
- Vulkán jmenován krajským kapitánem Zlínského kraje
- Pavel jmenován krajským kapitánem Plzeňského kraje

Dopis bývalého prezidenta Havla

Prezident
republiky

V Praze dne 31. května 2000

Milí vodní skauti a skautky,

děkuji srdečně za milé pozvání na třetí NAVIGAMUS, který pořádáte, ale jehož se, bohužel, nemohu zúčastnit. Rád však vzpomínám na dobu, kdy jsem se svým skautským oddílem také sjížděl řeky a prožíval podobná dobrodružství jako vy.

Vím, co všechno pro vás skauting znamená a raduji se z toho, že jeho myšlenky jsou stále aktuální a oslovují mladé lidi. Skrze pestrý program, který skauting nabízí, získáváte dobré návyky pro život ve společnosti a svou další činností jí prokazujete nezištnou službu. Naše země takové občany potřebuje.

Přeji proto vašemu letošnímu setkání v "pirátské Tortuze" na Seči, a skautskému hnutí vůbec, hodně zdaru.

Ahoj

III. Mezinárodnímu srazu námořních a vodních skautů

Navigamus - Rozhovor s šéfem financí Lukášem Boubínem (PLATEJZ)

Co máš na starosti při přípravě Navigamu?

Oficiálně jsem zařazen do oblasti hospodaření akce, tedy mám za úkol zajistit hladký průběh akce po stránce finanční. Úkolem mého dvoučlenného týmu je zajistit takové množství finančních prostředků, aby výše účastnického poplatku byla přijatelná pro většinu potencionálních účastníků. Účastnický poplatek na jednoho účastníka byl stanoven na 700 Kč. Pro představu, účastnické poplatky netvoří ani polovinu předpokládaných nákladů akce, a to jsou všechny týmy drženy ve svých výdajích velmi zkrátka. Dále vytvářím smlouvy s partnery a budoucími dodavateli. V neposlední řadě se snažím nacházet a eliminovat organizačně-právní rizika, která by mohla přinést této akci či naší organizaci nežádoucí problémy. Když se zeptáte dalších lidí z nejužšího týmu, tak vám určitě poví, že „kecám do všeho“, prostě chci, aby to Navigamus.

Čemu se aktuálně věnuješ ve skautingu?

Když pomínu přípravy Navigamu, drobnou práci pro domovský přístav a ještě drobnější pro oddíl, tak mám tu čest dělat „dvojku“ předsedkyni Krajské rady Junáka Plzeňského kraje. A že je ve skautingu pořád co dělat, vám nemusím vyprávět.

Jaké jsou tvoje skautské zkušenosti z dřívějška?

Patřím mezi ročníky činovníků, kteří do Junáka přišli v roce jeho poslední obnovy. Od té doby na mě měly možnost působit různé, zejména skautské, osobnosti: Pinda, Myšák, Vezír, ale i mnoho dalších, jejichž jména mnohým z čtenářů nic neřeknou. Měl jsem mož-

nost působit v různých funkcích. V oddílu jsem začínal jako čunář a oddíl jsem jako jeho kapitán předával před pár lety mladším. V přístavu jsem pak takřka jedno desetiletí „seděl na kase“, abych se s přestávkami stával zastupcem či vůdcem střediska. Potkala mě i zkušenost člena revizní komise v okrese Plzeň – město. Měl jsem jedinečnou příležitost být členem týmu, který startoval ČLK VS Námořní akademii, a přestože se dnes již nepovažuji za aktivního člena realizačního týmu, rád pomůžu, když můžu. Vážím si rovněž přizvání do instruktorského týmu ČLK MOA. Stále mě napadají další a další zkušenosti, které mě přivedly až ke spoluautorství předloni uskutečněné evropské konference vodních skautů Eurosea10 v Plzni, které bylo předzvěstí Navigamu 2012. Ano, seděl jsem už na mnoha židličkách, přesto mám často pocit, že žádné skautské zkušenosti nemám, protože mě každou chvíli v té naší organizaci něco překvapí.

Co děláš v civilu?

Před lety jsem vystudoval bakalářský a později i magisterský obor na tehdy ještě takřka ne-

známé plzeňské právnické fakultě. Osud i vzdělání z oblasti veřejné správy a právní vědy mě uvrhli do spárů státní správy. V současné době řídím malé oddělení plzeňského pracoviště velkého Úřadu pro zastupování státu ve věcech majetkových, kde mám na poměry v těchto vodách skvělý kolektiv a zajímavou pracovní náplň.

Jaké jsou tvoje koníčky?

Kolikrát čtu, jak řada aktivních skautů nemá na své koníčky čas. Kdyby otázka stála: „Co děláš rád ve volném čase?“, to by byla jiná. Ve volném čase rád potrápím tělo pohybem a je jedno jestli pěšky, kolmo, lyžmo nebo na vodě, dobrou knihou či posezením s přáteli však taky nepohrdnu. A ty koníčky... musí to být i skauting, protože jinak bych mu určitě nevěnoval tolik svého času.

Motto, vzkaz čtenářům apod.

Motto?

Když se mám ohnout, tak raději v zádech než ve svědomí.

*Platejze se ptala Liška
redakční úprava Liška*

Navigamus registrace a předprogram v plném proudu

Registrace na Navigamus běží, tak nepropásněte svou šanci a staňte se součástí Titaniku. Stále hledáme akční, schopné a ochotné lidi do PTP. Spodní věková hranice je 16 let, tak neváhejte, čas je jen do 15. 2. Členy PTP čeká především práce, ale na výběr je řada zajímavých pozic a určitě užijí i dost zábavy.

Postupně přibývá výprav zapojených do předprogramu, takže boj o první palubu bude jistě těžký. Až do 31. ledna máte čas na vypracování prvního velkého úkolu, zároveň se objevují i malé úkoly, takže nezapomínejte sledovat web Navigamu. Množí se ale dotazy ohledně registrace do předprogramu a na samotnou akci. Proto opakujeme – pro zapojení do předprogramu není třeba registrovat vý-

pravu. Takže se můžete zapojit, i pokud ještě není zcela jasné, v jakém složení pojedete. Pro registraci do předprogramu stačí pouze zaslat vámi vybraný nick na mail

predprogram@navigamus.cz

Jakmile vám bude potvrzen, je vše hotovo a můžete plnit úkoly. Až budete registrovat výpravu na akci, vyplníte tento nick do jedné z kolonek, abychom byli schopni přiřadit vaše výsledky z předprogramu ke konkrétní výpravě a zařadili vás na zaslouženou palubu.

Přejeme hodně zdarů !

Liška

CENY A TERMÍNY

Registrace od 1. 12. 2011 do 15. 3. 2012

do 27. 5. bude možné měnit osoby (kus za kus)
cena (účastníci): 700 Kč

při zaregistrování počtu účastníků do 15. 3. 2012 a zaplacení účastnických poplatků do 15. 4.

cena (účastníci): 850 Kč při pozdější registraci nebo úhradě poplatků
storno poplatek: 300 Kč/osoba, při snížení počtu účastníků po 15. 3. 2012
cena (PTP): 400 Kč (registrace + zaplacení 200 Kč do 15. 2.; na místě doplatek 200 Kč, který bude vrácen při odjezdu po úplném ukončení prací na tábořišti)

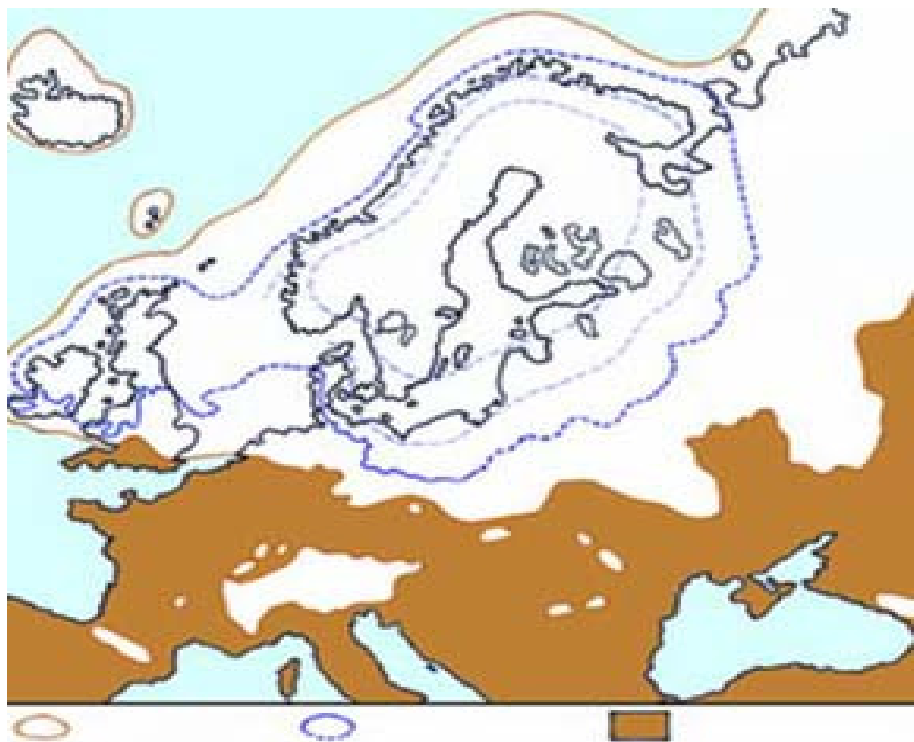

Mokr  dějiny zem  koruny  esk 

III

Pra lov k Janeček

Poté, co byl  esk  masiv v druho-
horách zalit mořem, nastal v tře-
tior ch obr cen  proces. Pohy-
by zemsk  k ry nadzvedly okraje
 ech do podoby kotle.  esk  ráky,
kter  p vodn  tekly z vyv šen -
ho středu ven, obrátily svůj tok
dovnitř, jen Labe si prorazilo ces-
tu ven, Morava byla mořsk m z -
livem (a Pálava korálovém  te-
sem). Během třetior se cel  Evro-
pa zdvihala a ve  tvrtior ch uř
vypadala přibliřn  jako dnes.

Na za atku  tvrtior, před n ja-
kými 2 miliony let, se voda vyř di-
la. Země v pomal m rytmu d cha-
la, coř se projevilo čtyřmi dobami
ledovými. Velkou  ast kontinen-
tu pokrývaly asi 1 km tlust  ledov-
ce, kter  nejenře hoblovaly terén
pod sebou, ale také vázaly ohrom-
n  množství vody. Moře m lo hla-
dinu o 130 m n iře, v r k ch a po-
tocích teklo m n  vody. Teď jsme
zřejm  ve  tvrt  době meziledov .

Na za atku  tvrtior také za a-
la jedna z největř ch ekologických

katastrof, proti n iř je potopa sv -
ta ned ln  vyj iřdkou mezi Hl v-
kov m a Karlovým mostem. V že-
ledi Hominidae se totiř vyčlenil
rod Homo. Rod, jenř m  na sv -
dom  vyhuby mamut , ptáků
moa a blboun  nejrpn ch, tygr ,
lv , medv d , bobrů, rysů a vlků
v Čechách i na Moravě, zaveden m
monokultury zplundrov n  lesů
v Evropě, zni en  zelen  na Saha-
ře, ropn  skvrny u břehů Aljařky,
Kalifornie i Mexického zálivu, vy-
s la e na Pálavě, Lys  hoře a Žiřko-
v , Novomlynsk  n drře, Gab iko-
vo, Temelín a likvidaci obcí v Pod-
kruřnohoř .

Druhy Homo habilis a Homo
erectus byly jeřt  celkem neřkod-
n , protoře se hodně b ly a od př -
rody si braly jen to, co nařly, ale
aktivn jř  druh Homo sapiens se
moc nep ral ani s nimi. Dílem je
vymlátil, dílem zahnal přez vat do

Himaláje pod souhrnným jménem Yetti.

Kanovník Kosmas ve své kronice píše, že někdy v 5. století k nám přivedl praotec Čech své lidi zpoza tří řek, vylezl na Říp a pravil:

„Tak jsme tady, tohle je ta země, o které jsem vám cestou vyprávěl. Oplývá mlékem a strdím a je tu momentálně volno.“

Je to téměř pravda až na drobné odchylky:

Praotec se nejmenoval Čech, ale Mamutík, Janeček, Lysá leb nebo Hchkrdtn. Nebyl oblečen v bělostnou řízu, ale do kožešin. Nebyl vážného vzhledu, ale přisraženého, s nízkým čelem, žádnou bradou a velkými nadočnicovými oblouky. Nebylo to v pátém století po Kristu, ale v devítistém století před Kristem. Nepřivedl kmen Čechů, ale kmen Homo sapiens neanderthalensis. Neměl proslov o mléku a strdí, ale říkal cosi jako hunga-hunga, bubu, vrrr. Nepřivedl své lidi zpoza tří řek, ale podél řek, protože se podle nich oriento-

vali. Nelezli na Říp, protože jej používali místo majáku. V Mlazicích na soutoku Vltavy a Labe byl totiž dostatek valounků, které otloukali na nástroje. V Bečově u Loun zase měli dílnu na křemencové nástroje a v Přezleticích u Prahy skládku všeho, co jim zbylo po hodování – kostí mamuta, vlka, srnce, hyeny, želvy, orla, myši, bobra, ryb, zbytků

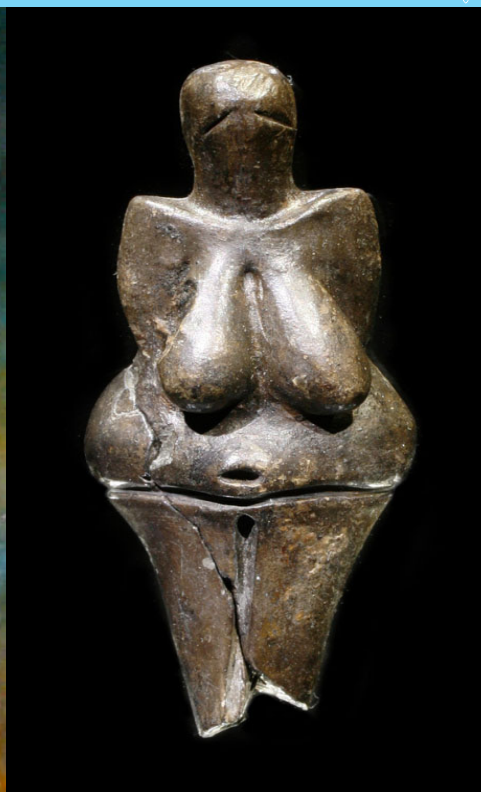

ohnišť a dlátek.

Na Moravě bydleli neandrtálci v jeskyni Šipka, pošta 742 66 Štramberk, v jeskyni Kůlna, pošta 679 13 Sloup v Moravském Krasu a ke konci také v Dolních Věstonicích, PSČ 691 29.

Tam už s nimi před 40 000 lety bydleli také příslušníci Homo sapiens sapiens, kteří byli nejen hezčí, ale i chytřejší a rvavější. Jejich nejznámější sídla jsou rovněž podél řek: Dyje – Dolní Věstonice a Pavlov, Bečva a Odra – Předmostí u Přerova, Jizera – Horky, Berounka

– Karlštejn, Vltava – Libeň, atd. Tito lidé vyráběli ostr  nástroje z dovozového pazourku, tesali a patlali sv  Venuše a uměli pouivat vodu nejen jako turistickou trasu, ale i jako dopravn  prostředek. Pan profesor Štorch (Sachem) se v Lovc ch mamut  o tom zmiňuje jen mimochodem, ale Kop em s Veverí-

kem byli od mládí cv чени ve vod-

n ch sportech.

Nejstarším dokladem o existenci vodních skautů na našem uzem  (skaut = stopař, vodní = plující po vodě) je nejméně 25 000 let star  rytina na mamut m klu nalezen  pod P lavou. Zd nliv  ornamenty jsou ve skutečnosti mapou v m řitku p blin  1:25 000, kter  zachycuje meandry Dyje blízko Mušova, oblouky Pavlovských vrchů s krátkými šrafy ve směru sklonu svahu a dvojit m oválem zřeteln 

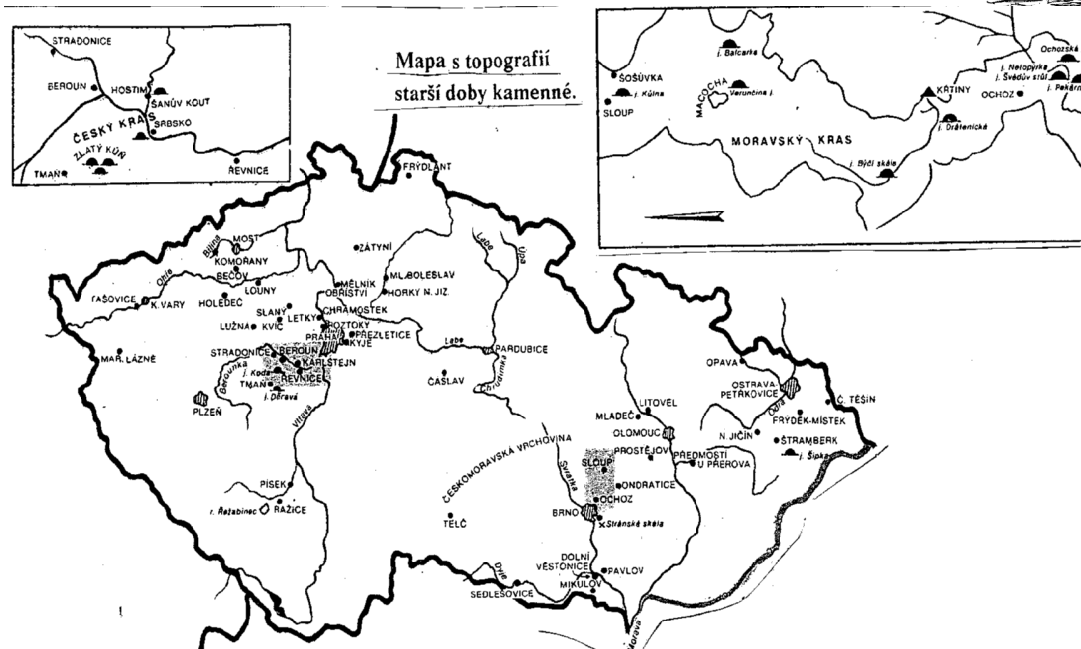
vyznačený tábor pod nimi. Škoda jen, že nevíme, jaký nápis měli nad branou.

Tato rytina je vůbec nejstarším kartografickým projevem člově-

ka. Její kopie je nejen v Brně a Praze, ale i v Národním muzeu ve Washingtonu. Pro porovnání uvádíme, jak asi vypadala Dyje před regulací.

letecký snímek poskytl VGHMÚř Dobruška, (c) MO ČR 2009

Příště :

Kdo dal jména našim řekám

Vezír

Wunderbar Ausflug aneb Rakousko se vším všudy

ná skupina recidivistů. Přijeli do dávkou. Auto zastavilo skoro smykem u krajnice. Otevřely se dveře a vyhrnulo se několik borců, kteří v rychlém sledu začali sundávat z auta cosi plastového a začali se navlékat do pryžových oblečků ve stylu Twisted Sister.

PÁTEK, 24. 6. 2011, KOLÍN

(od našeho zvláštního zpravodaje). Sprinter stojí otevřený dokořán. Zatím je prázdný. Avšak okolo stále pobíhá parta borců, kteří přesunují různý materiál z místa na místo. Především pak lodě, pádla, plné loděčky, vařič, gril, sud piva a další drobnosti. Nakládání probíhá v rychlém sledu již asi 4 hodiny. Po tomto sprintu posádka nastupuje a odjíždí směr Rakousko.

(poznámka redaktora: na benzině poprvé bereme plnou nádrž

a zjišťujeme, kolik se vlastně do Sprintera vejde – celých 82 litrů)

NE! CO BUDEME JÍST?

Chyba! Zpátky na stromy. A Honza již točí volantem ke Kauflandu. Nákup stylem ulov si, co zvládneš, probíhá poměrně bleskurychle a bez sebemenších zádrhelů. Důležitější je, že cesta bude dlouhá a je potřeba vše připravit do transportního stavu. Na posádku nehleď! Po několika měsících nečinnosti je konečně opravena pumpa k pípě. Odjéééézd!

Samotný transport/přejezd/teleport nebo jak to chcete nazvat, nemá cenu dlouze popisovat. Důležitá je pouze informace, že pod řídičskými schopnostmi Motýla a jeho navigátora Adama jsme se náhle objevili v Rakousku, poblíž Laussafallu.

KURZ SPELEOLOGIE NA LAUSSE

Sobota, 25. 6. 2011, Laussafall (od stále ještě zvláštního zpravodaje). Na soutoku Enže a Laussy se v brzkých dopoledních hodinách objevuje relativně dobře organizova-

„Ráno bylo fakt strašný! Teleport se opět povedl. Probudili jsme se kousek od vodopádu na Lausse. Tedy co naplat. Do hydra!“ Motejl netrpělivostí ani nesnídá. „Snídaně počká, nejdřív voda!“ „Vole, nech nás aspoň vysrat...!“ Popojíždíme přímo k vodopádu a stavíme u krajnice. Klasika – obhlídka, krásných 5 metrů padajících do la-gunky. Za vodní stěnou vlevo menší jeskyňka určená ke speleologickému výzkumu. Do hydra, do lodí a na vodu. Střídáme se. Dva fotí a zajišťují, zbytek skáče. Paráda. Až do první Skobovy krysy. Speleologie začíná a házečky se dostávají ke slovu. Po pár skocích absolvuje kurz speleologie i Slunda. A aby toho nebylo málo, tak Adam dává jednu cvičnou krysičku. Po pár hodinách toho máme dost. A tak balíme a míříme na Utertallbach.

ALLES SIE MACHEN HIER IST VERBOTEN!

Odpoledne přijždíme do Schladmingu a na parkovišti potkáváme místní pádlerý. Tvrdí, že pokud to jedeme poprvé, tak máme nejlepší vodu. Vyrážíme proti proudu na čumendu. Nutno přiznat, že za tu dobu, co my jsme to procházeli, to nasmažili místní borci alespoň třikrát čtyřikrát. A my jenom čumíme. Parádní kombinace – slajdy, vodopád, průskoky a zase slajdy. Moc klidná voda to není. V pozdním dopoledni docházíme zpátky a necháváme si náš prvosjezd na zítřek. Hledáme místo na spaní. Jenže horší oblast jsme si vybrat nemohli. Stavíme nakonec kdesi u krajnice ještě za světla, otevíráme kapotu, ať to nevypadá moc nápadně, že tu stojíme, a vyndáváme z auta bečku a gril. Po pár hodinách jsme však vyhozeni místňákem. „Všechno, co tady

děláte, je v Rakousku zakázané. Máte tři minuty na sbalení, jinak volám policii!“ (přeloženo z velmi zuřivé němčiny). Za minutu jsme byli pryč. Jenže ouha! Kam jinam? Stres, Stres, Stres. Untertall nakonec padá, tady se nikde přenocovat nedá a na kempingplatz nás s dodávkou nikam nepustí. Tedy přejezd na Lammerofen, kde víme o jistotě. Ve večerních hodinách tak stavíme na přespání pod Lammerofen.

LAMMEROFEN: DĚJSTVÍ PRVNÍ

Neděle, 26. 6. 2011, Lammer (už jen zpravodaj). Ráno vyjíždíme pod vesničku Voglau. „Když jsme tady byli posledně, tak byla jenom o pár centimetrů nižší hladina,“ říká Motejl při pohledu na 10 metrů širokou řeku, která se pak zužuje do tří až čtyř metrů. Nic netušíc, tak všichni krom Skoby skáče na vodu s tím, že nám

to Motejl najede. Až do soutěsky jsme jely v pohodě. Tuším však zraďdu. Voda valí, je jí hodně a je silná. První větší váleček proeskymuju a stavím před hnusným esíčkem. Na jeho konci už si pak ve seple plavu vedle lodi. Kluci mě loví a já zdrhám z řeky s tušením vysokého stavu vodzy. Další obrovský válec s trčícím stromem proti proudu už mám jenom z nadhledu. Na závěr soutěsky, v Popelníku, si Adam ještě dá rozplavbu a už je skoro po všem. Na druhou jízdu už Motejl nikoho nenalákal. Pakujeme věci a jedeme hledat trochu „jinou“ vodu. Cestou míváme několik toků, které jsou na tom podobně. Zastávka na Rommerfallu (Taugl) nás utvrzuje v tom, že vody je fakt hodně, takže se vracíme a končíme, kde jsme začali, na vyesedače Lammeru.

FRAU VOGELRAUCH

Pondělí, 27. 6. 2011, Lammer (zpravodaj zájezdu). Přesouváme se o pár kilometrů proti proudu Lammeru ku vesničce Voglau, poblíž ní je hezká WW 3 Voglauschlucht. Konečně se k nám přidává i Skoba a mastíme to tak několikrát za den s větším či menším úspěchem. Cestou nás vždy zaujme přítok do Lammeru, a tak zhruba po čtvrté jízdě neváháme jít na průzkum. Objevujeme tak Aubach a na majestátní vodopád Aubachfall, který má přes slušných 10 metrů. Škoda, padá do kamene. Voda v Lammeru jde pomalu dolů, takže se můžeme těšit na příjemný stav.

LAMMEROFEN: DĚJSTVÍ DRUHÉ

Úterý, 28. 6. 2011, Lammer (místní zdroj). Voda v Lammeru je na hezkém středním stavu. Do soutěsky se teďka chystáme už opravdu všichni a hned na několikrát. Musím přiznat, že tentokrát je to mnohem příjemnější poježdění. I když pár rozplaveb nás neminulo a některé i velmi nepříjem-

né. Zvlášť pro Skobovu loďku, jejíž špička nabyla prapodivného tvaru po tom, co se nám ji podařilo odchytnout až na konci soutěsky. Odpoledne pak už přejíždíme na Kopáč (Kopentraun). Cestou zastavujeme na příjemné osvěžení v Hallstadtersee. Zde stačíme ještě nafotit pár reklamních fotek pro místní značku piva Gösser a smočit svá těla v ledové vodě jezera. Cesta příjemně ubíhá a tak do večera stihneme ještě několikrát nasmahnout Kopáč.

VIDĚNÁ A NEVIDĚNÁ

Středa, 29. 6. 2011, Traun (lokální zdroj). Po noci strávené grilováním pod mostem se báječně vstává. Hlavně po tom množství masa. Opět sedáme do auta a už supíme převýšení, se kterým má co dělat i Sprinter, směrem na na sedačku Kopáče. Začátek na vodě je dlouhý, ale od první pořádné přeřeje Viděná se vše mění. Hned kus za ní je ještě Neviděná a odtud už si užíváme krásných několik kiláků WW 3 – 4 vody, skoro až k vysedačce. Aby toho ten den ještě nebylo málo, tak si dáváme ještě jeden přejezd na Lofer. Místní slalomová

dráha nezklame a to, co následuje pod ní, je ještě lepší. Tedy pravé osvěžení na závěr výletu. Pak už jenom vše naložit a vzhůru přes Ně-

Lausafall:

Altenmarkt bei St. Gallen
Untertalbach: Schladming
Lammeroffen:

Voglau (Voglauschlucht) –
Oberscheffau

Taugl: Tauglboden (Römerfall)
Aubach:

Aubachfall, přítok Lammeru
Hallstad - Hallstadtersee

Kopentraun:

Bad Aussee – Koppentrast
Lofer: obec Lofer

mecko domů.

Sepsal Slunda

Jaké budou vodácké odborky?

Práce na inovaci výchovného programu v Junáka pokračuje a mezi současná žhavá témata patří odborky. Vodní skauti drží i v tomto případě krok, a proto začínáme také my pracovat na jejich obměně.

Nový systém odborek bude rozdělen na tři navazující stupně, odpovídající třem výchovným kategoriím – vlčata a žabičky (světlušky), skauti a skautky, roveři a rangers. Samozřejmě mohou existovat takové odborky, které nebudou určeny pro nejmladší věkovou kategorii, nebo některé mohou mít jen třetí, roverský stupeň.

NÁVRH VODÁCKÝCH ODBOREK

Za vodní skauty v současné době navrhujeme pět základních odborek: plachtař, potápěč, vodák, vodák na divoké vodě (pracovní název) a vodácký/námořnický specialista (pracovní název). Podívejme se na ně trochu blíže:

- **plachtař** - určen pro zájemce, kteří umí skvěle ovládat jízdu na plachetnici, zejména oplachtěné pramici P550,

- **potápěč** - název vypovídá vše: náplní odborky budou potápěčské dovednosti, které stojí nad rámec vodáckých doplňků, a zároveň se pro vyšší věk objeví i aktivity s přístrojovým potápěním,
- **vodák** - zaměřuje se na obratné vedení lodě na vodách nižších stupňů obtížnosti včetně zdolávání vodních překážek (ačkoliv bude odborka vhodná i pro pozemní skauty, náročností bude převyšovat vodácké doplňky),
- **vodák na divoké vodě** (pracovní název) - zájemce musí dokázat zdolat vody vyššího stupně obtížnosti, ovládat techniky sebezáchary a znát bezpečnostní pravidla pro jízdu na divoké vodě (určena bude spíše pro rovery, případně starší skauty),
- **vodácký specialista** (pracovní název) - určena těm, kteří mají hlubší zájem o věci týkající se vodního skautingu, vodáctví a námořnictví - obsahem bude znalost významných námořních a vodáckých událostí, námořnických zvyků, vodáckých rituálů,

historie vodních skautů, signalizace, vlajkového kódu atd.

Renovovaný systém samozřejmě bude obsahovat i odborku **plavec**, která však nebude patřit do skupiny vodácké, ale sportovní.

Budeme rádi, když nám s tímto novým projektem pomůžete. Prvním krokem může být návrh jména posledních dvou jmenovaných odborek - první je příliš dlouhý a částečně se shoduje s názvem odborky předchozí, druhý je poněkud zavádějící a nevystihuje podstatu odborky.

ZAPOJTE SE!

Pokud se vám chystaný systém nelíbí, chcete jeho podobu ovlivnit nebo vás naopak připravované odborky zaujaly, neváhejte se zapojit a pomoci svým větším či menším příspěvkem. V současné době hledáme především koordinátora přípravy odborek. Ozvěte se nám na mail vychovny@hkvs.cz nebo vychovna@hkvs.cz! Každý názor či nabídku pomoci uvítáme a nikoho neodmítneme!

Pumpa a Pavlík

Využijte kompletní programovou nabídku pro vodáky!

- Nováček Čolka a Žabky
- Plavby Čolka a Žabky 1-3
- Nováček pro vodní skauty a vodní skautky
- vodácké doplňky stezky pro skauty a skautky (4 stupně)
- vodácké výzvy (vč. nášivek)

Vše k dispozici v e-shopu TDC!

Skautovat jsem začal hned první den po osvobození, říká Ali

Následující rozhovor vznikl v rámci projektu Skautské století, do kterého se může zapojit každý z vás. Bližší informace najdete na webu www.skautskestoleti.cz nebo na Skautské křižovatce.

Dnešním respondentem je MUDr. Alois Pučalík - Ali, zakladatel vodního skautingu v Třebíči, dlouholetý kapitán tamějšího přístavu a nositel Řádu Stříbrného bobra. V rozhovoru se dočtete o jeho skautských začátcích, zákazech a úspěších i o posledním obnovení skautské organizace v roce 1989.

Ali, kdy a kde jsi začínal se skautingem?

Již na podzim roku 1939 jsem ve Zlíně kousek od našeho domu na Letné viděl klubovnu skautského oddílu. Než jsem však stačil navázat kontakt a přesvědčit rodiče byla klubovna uzavřena. Až po válce jsem se vlastně dozvěděl, že v té době došlo k rozpuštění Junáka.

Během války jsme se přestěhovali do Kroměříže. První den po osvobození města jsem se společně se spolužákem procházel městem, kde se nám dostal do rukou náborový leták s přihláškou do Ju-

Ali na 1. instruktorské lesní škole, Červený Hrádek u Sedlčan, 1969.

Zcela vpravo Rudolf Plajner, vlevo od něj vzadu Václav Břicháček a Ali.

náka, a tak jsme se okamžitě šli přihlásit. Skautovat jsem tedy začal hned první den po osvobození města Kroměříže, 6. května 1945, a to ve 4. chlapeckém oddíle Junáka.

Jaký tehdy byl Tvůj první oddíl?

V Kroměříži jsem skautoval jen osm měsíců, ovšem za tu dobu jsem dostal dobrou skautskou výchovu. Stačil jsem složit nováčkovskou zkoušku, skautský slib a značnou část prvního stupně.

Po přestěhování do Znojma v lednu 1946 jsem se okamžitě přihlásil do 4. oddílu Junáka. Středisko zrovna pořádalo rádcovský kurz, na který mě vedoucí oddílu dodatečně přihlásil, a tím vlastně začala moje budoucí vůdcovská příprava. Od 14 let jsem se také začal důkladněji zabývat odbornými vědami ze zdravotní a první pomoci, které mne nakonec přivedly až k mé pozdější profesi.

Pamatuješ období zákazu skautingu jak nacisty, tak komunisty. Byl mezi nimi nějaký rozdíl? Jak jsi druhý zákaz vnímal již jako aktivní skaut?

Rozhodně v tom rozdíl byl. Jako každá diktatura ať již nacistic-

ká, nebo komunistická, popřípadě jiná, prvně sáhla k rozpuštění nebo potlačení demokratických společností, spolků, rozdíl byl v tom, že nacisté uskutečnili zákaz jednorázově uzavřením kluboven, zabavením majetku a rozeznáním táborů, zatímco komunisté provedli likvidaci postupnou. V roce 1948 ukončila skautskou činnost část oddílů, zatímco v některých zejména mimopražských okresech se udržely skautské oddíly až do roku 1951.

Jak jsi prožíval 50. léta a první zákaz skautingu?

První zákaz přišel současně s ukončením studia na gymnasiu maturitou a po přijímacích zkouškách na lékařskou fakultu MU v Brně. Dodnes se divím, že při mém kádrovém profilu jsem byl vůbec přijat na fakultu. Můj otec byl totiž toho času již odsouzen komunistickým režimem na 18 let za vlastizradu a strýc, matčin bratr, důstojník československé armády Miroslav Ondrák, partyzán a skaut, byl toho času na Borech v Plzni a později v Leopoldově.

Ovšem vystřízlivění z mého příje

Vlevo 1. oddíl VS Třebíč v roce 1969, vpravo 41 let poté - setkání členů 1. oddílu v roce 2010.

tí na fakultu přišlo na podzim roku 1952, kdy jsem po absolvování prvního ročníku dostal povolávací rozkaz na nástup vojenské služby do Svaté Dobrotivé k pracovním táborem PTP. Tam jsem si odpracoval 25 měsíců jako stavební dělník v různých útvarech, nejprve ve Stříbře a později na Slovensku. Na posledních 6 měsíců, po uvolnění poměrů, jsem byl převelen do Brezna nad Hronom jako „lapiduch“. Současně jsem si podal žádost na pokračování v přerušném studiu na lékařské fakultě. Ovšem vzhledem k pozdnímu propuštění z vojny mně bylo doporučeno, abych šel ještě manuálně pracovat a přihlásil se k dalšímu studiu od roku 1955. Od prosince 1954 do června 1955 jsem tak pracoval na stavbě čisticí stanice v Brně-Modřicích, a tím jsem splnil podmínku pro pokračování ve studiu. Další studium probíhalo poměrně standardně až na to, že jsem vždy jednou za dva měsíce absolvoval pohovor na kádrovém oddělení fakulty. Promoval jsem v roce 1959 a nastoupil jsem na umístěnkou v Třebíči na stomatologické oddělení.

Jak jsi později pokračoval ve skautské činnosti?

Když jsem se mezitím oženil a získal byt, začal jsem se právě zabývat tím, jak bych mohl nejlépe navázat na násilně přerušovanou skautskou činnost. Také mně již trochu otrnulo. Vzhledem k tomu, že jsem po

skautském jamboree v roce 1947 ve Francii přešel ve Znojmě k vodním skautům (viz starší článek v Kapitánské poště), začal jsem hledat i v Třebíči nějaký vodácký oddíl. V rámci turistiky žádný nebyl, a tak jsme se obrátili na tehdejší Okresní dům pionýrů a mládeže v Třebíči, kde nás přijali velice vlídně. Tehdejší vedoucí turistiky nám poskytl možnost opravit pramice a na kopytě mojí vlastnoručně zhotovené kanoe jsme vyrobili tři laminátové kanoe. To byl základ našeho vybavení a mohla začít plnohodnotná vodácká činnost. Tehdy se psal rok 1964. Z původního dětského vodáckého kroužku se postupně stal oddíl a byli jsme také zaregistrováni v odboru turistiky TJTL. V té době jsem oprávil skautské příručky, nabídl jsem je členům oddílu a postupně je seznamoval se skautským programem. Získali jsme samostatnou místnost na klubovnu a zavedli jednotlivé družiny (posádky), které začaly vyvíjet samostatnou činnost. V roce 1966 jsme se vypravili v šestičlenném vedení na průzkumnou plavbu po řece Lužnici, kde jsme v příštím roce pořádali putovní tábor.

Přišlo jaro 1968 a začala druhá obnova Junáka. Byl jsem tehdy v Praze a zúčastnil se projevu bratra náčelníka „táty“ Plajnera. Na základě toho jsem měl hned jasno: 24. dubna jsme oficiálně založili 1. oddíl vodních skautů Třebíč

a zaregistrovali se na ústředí v Praze. Začali jsme plnohodnotně pracovat podle skautské metodiky.

Co jsi dělal, když Ti zakázali skautovat podruhé?

Před zákazem komunisty jsem už bohužel nestihl zaregistrovat přístav vodních skautů. Rok 1970 byl rokem třetí likvidace skautského hnutí u nás. V září ještě stačil vzniknout 2. oddíl vodních skautů Třebíč - „Modrá dvojka“ pod vedením Mirka Polanského. Od pozemních skautů k nám přišel dívčí oddíl pod vedením Madly Kyliškové, později se z něho stal 1. oddíl vodních skautek Třebíč (dnes registrován jako 4. oddíl VS „Lekniny“), dále přešla od pozemáků 3. smečka vlčat a ze 4. pozemního oddílu jeden z jejich vůdců, Ing. Milan

Tábor na Lužnici, 1968.

Křest nových lodí na řece Jihlavě, 1969.

Šťastný, CSc. - Harry, který se posléze stal jednou z nejvýraznějších postav vodních skautů a zaujal místo druhého muže vznikajícího přístavu. Ovšem přístav se nám již nepodařilo zaregistrovat, neboť začátkem října byly skautské oddíly úředně sloučeny s Pionýrskou organizací SSM. Skautské středisko muselo celé přejít pod patronát Okresního domu pionýrů a mládeže jako pionýrská skupina. Tím se nám ale zároveň podařilo, že většina oddílů pracovala po celou dobu třetího zákazu skautingu pod vedením svých skautských vůdců až do obnovy Junáka v roce 1989.

V roce 1969 jsem ještě absolvoval 1. instruktorskou lesní školu v Červeném Hrádku u Sedlčan. Při předávání absolventských dekretů v září 1970 nám bratr náčelník Plajner kladl na srdce, abychom neopouštěli námi vychovávanou mládež a pracovali dále s dětmi (skaut je poslušný rodičů, představených a vůdců!).

V dubnu 1971 pak vodácké oddíly našly samostatné útočiště pod patronátem Závodního výboru ROH Západomoravských strojiren, kde vytvořily samostatnou pionýrskou skupinu. Já jsem v té době pracoval v tomto podniku jako závodní stomatolog. Shodou okolností byl jedním z iniciátorů založení této skupiny pracovník administrativy bratr Holub, u kterého jsem ve Znojmě skládal rádcovské zkoušky a který nad námi po celou dobu držel ochrannou ruku. Skutečnost, že pracujeme podle principů skautské výchovy, byla v určitém okruhu známa během celé normaliza-

ce. Na druhé straně byla celá naše pionýrská skupina pod dohledem snaživých soudruhů ze SSM a KSČ.

Jaké bylo rozjždět skautské hnutí po obnově? Najednou jsi byl v jiné pozici než dřív - v roce 1989 jsi byl vlastně už „starý mořský vlk“.

Při třetí obnově jsem byl skutečně od začátku ve středu dění, které bylo odstartováno koncem roku 1989 setkáním představitelů skautů z celé republiky. Byly projednány důležité směrnice k co nejrychlejší obnově Junáka. Dohodli jsme se, že v rámci krajů a okresů budou zatím pracovat krajské a okresní rady ve složení z roku 1970. Vzhledem k tomu, že jsem tehdy působil jako krajský kapitán VS a v okresní radě jako organizační zpravodaj, měl jsem o práci postaráno. V roce 1990 byl svolán IV. obnovující sněm Českého Junáka, na kterém jsem byl zvolen do Náčelnictva chlapeckého kmene. Z této pozice jsem měl možnost dostateč-

ně mluvit do dalšího dění v Junáku. Byl jsem tehdy také zástupcem zdravotní rady Junáka v Náčelnictvu, ale mojí hlavní činností byla práce v odboru lesních škol, kde se připravovala nová koncepce vzdělávání činovníků.

V roce 1995 jsem pak byl na skautském sněmu v Brně zvolen místonáčelníkem chlapeckého kmene. Svoji činnost v ÚRJ jsem ukončil v roce 1998 v Plzni.

Co si myslíš o současném skautingu a renovaci výchovného programu? Patříš ke konzervativní větvi, nebo fandíš moderním trendům?

Celá naše společnost se vyvíjí a tento vývoj se dotýká i naší organizace a je potřeba k tomu přizpůsobit i program. Vzhledem k tomu, že se program nejprve odzkouší ve vybraných oddílech, myslím, že by se mohl stát dobrým návodem pro začínající vedoucí. Každopádně za nejdůležitější považuji uplatňování družinové soustavy.

Považuješ se za pamětníka?

Vzhledem k svému věku a skutečnosti, že jsem aktivním skautem již 66 let, se rozhodně musím považovat za pamětníka. I přesto jsem v současnosti stále předseda krajské zkušební komise Vysočiny pro vůdcovské zkoušky, zkušební komisař pro kapitánské zkoušky a okresní zpravodaj KD.

*Aliho se ptal Jánošík
redakční úprava Pavlík*

Instruktorský sbor ILŠ, seniorské LŠ a lesního kurzu VS na Lančově, 2000: Vezír, Ali, Pavel Sitauer, Ježek, Střelka, Jura Ott, Lejdy.

KLŠVS 2012

Hola, hola - lesní škola volá...
Opět je otevřená Kapitánská lesní škola vodních skautů! A máte se na co těšit. Nejenže tradičně budou k dispozici plavidla různých druhů, vyzkoušíte si vše od hrátek pod vodou, na vodě a při dobrém větru i nad vodou, ale k tomu se na vás těší mimo tradiční tým i parta zbrusu nových a čerstvých instruktorů z ILŠ vodních skautů roku 2011. Čeká nás plachtění na „Oskarkách“ P550, víkend „Divoké vody“ se zbrusu novým týmem vedeným Slundou a samozřejmě letní tábor plný překvapení, akce a dobrodružství. V závěrečném víkendu si můžete vysloužit vodácké ostruhy a kapitánský dekret plus k tomu certifi-

kát IVT akreditovaný MŠMT.

Zvou týmy KLŠVS 2012 – spěchejte, místa se rychle plní...

www.kapitanska.skauting.cz

Za tým KLŠVS 2012 - Pytlík

Upozornění na nový účet „Vodácké desetikoruny! 2300183549/2010

Hledá se Šéf!

Čteš eKP a máš nápady, jak ji vylepšit? Chceš si vyzkoušet, jak se cítil Superman v běžném životě? Myslíš, že máš co říct k dění ve „Vodním světě“ skautů? Máš rád žurnalistiku či ji studuješ a cítíš potřebu si ověřit, co umíš? Chceš se naučit něco nového? Tak se do toho dej !!!!!
Elektronická Kapitánská pošta hledá šéfredaktora. Sehra-

ný tým redaktorů a spolu- pracovníků potřebuje do své-

který bude držet stanovený směr oceňovaného periodika.

Pro studenty novinařiny po- tvrditelná praxe.

Dej o sobě vědět a Kapitánská pošta tě přivítá s otevřenou ná- ručí....

Novým kolegům zdar !

ho středu spojovací článek,

Pytlík JMK

od vás - pro vás, tiráž

UŽ V ODDÍLE POUŽÍVÁTE VODÁCKÉ DOPLŇKY?

K DISPOZICI V E-SHOPU TDC ZA 2 Kč!

elektronická KAPITÁNSKÁ POŠTA

METODICKÉ A INFORMAČNÍ ZPRAVODAJ HKVS číslo 21, leden 2012

Vydává Hlavní kapitanát vodních skautů pro vnitřní potřebu. Kapitánskou poštu dostávají emailem všichni registrovaní kapitáni oddílů vodních skautů, krajsí kapitáni a činovníci HKVS. Pokud si přejete být zařazeni do databáze příjemců, či z ní naopak vyřazeni, pošlete své jméno, oddíl, přístav (středisko) na adresu kp@skaut.cz. Aktuální číslo Kapitánské pošty i archiv starších čísel je k dispozici také na webových stránkách HKVS.

Příspěvky, postřehy, připomínky, informace, pozvánky či fotky zasílejte na adresu: kp@skaut.cz.

Do tohoto čísla přispěli: Pavel Bár - Pavlík, Vladimír Cvrček - Vezír, Zdeněk Jančík - Jánošík, Kateřina Kaderová - Liška, Michal Kordík - Pytlík, Tomáš Litera - Slunda, Zuzana Pozlovská - Pumpa.

Foto na titulní straně: Tomáš Litera - Slunda • **Fotografie vnitřní čísla:** Pavel Bár - Pavlík, Adam Blašík, Vladimír Cvrček - Vezír, Zdeněk Materna - Zdena, Tomáš Svoboda, archiv HKVS, ILŠ VS a autorů.

Redakční rada: členové Hlavního kapitanátu vodních skautů. • **Šéfredaktor čísla:** Michal Kordík - Pytlík.

Jazykové úpravy a korektury: Tomáš Nechvátal, Helena Káňová - Liška, Renata Čížková . • **Sazba:** Pavel Bár - Pavlík, Dana Dejlová • **E-mailové rozšíření:** Michal Hoznedl - Bobr.

Uzávěrka příštího čísla 31. ledna 2012.

